

מבשר טוב

ס"ג

פרשת האזינו

תשע"ג

מושב יסודות

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"

יש להבין למה נקט לשמים לשון ואדברה שהוא דבור קשה ולארץ נקט אמרי פי אמירה לשון רכה.

ויש לבאר דהשמים מרמז על ימי ראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום הכפורים. ימים שכולם רוחניות שבהם האדם מתעלה ויש לו גדלות דמוחין. והאדם צריך לראות שישאר לו רושם מזמנים אלו לימים אחרים. שהרי אי אפשר שהאדם יהיה כל הזמן באותו מדריגה וצריך על כל פנים שישאר לו מזה רושם. וכמו שכתב הספרים שמי יעלה בהר ד' ומי יקום במקום קדשו הם שני ענינים דהיינו יש את המי יעלה בהר ד' הם ימים קדושים וגבוהים או זמנים שיש לאדם גדלות דמוחין שאז האדם עולה. ויש עוד מדריגה גבוהה מזה להיות יקום במקום קדשו. כשמסתלקים הזמנים האלו. להשאר לקום במקום קדשו.

וזה מרמז הכתוב האזינו השמים ואדברה, מדבר כלפי הימים האלו ר"ה עשי"ת ויום הכפורים ואדברה דבור קשה דהיינו שיקבל על עצמו בקבלה חזקה להשאיר רושם, וקבלה זו כנדר שהוא דיבר חזק שמיחל חלות על חפצו אף קבלה זו צריכה שיהיה בכוחה להשפיע רושם על הימים הנמוכים יותר. ומדבר הכתוב בלשון נוכח האזינו השמים מרמז גם בזה לגדלות הימים שהיה בהם השראת הקדושה נוכחת ונגלית.

ותשמע הארץ אמרי פי שגם הארץ הימים הנמוכים ומדבר כאן בלשון נסתר שאף בזמנים נסתרים גם בהם יהיה שמיעה על ידי הקבלה שקיבל בימים הקדושים והעלים וכמו בסוכות שנעשית מפסולת גורן ויקב. לרמז על הדברים הארציים והפחותים מאד מהם נעשית סוכה מקום השראת השכינה על ידי הרושם מהימים שעבור יכול לעלות את הדברים הכי נמוכים עד כדי השראת השכינה.

ויעזור השי"ת שנזכה להשראת השכינה בכל העולם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.